

skrevet paa rigtigt Papir. Jeg vil dernæst spørge det ærede Medlem, om han er saa færdig i at lase denne saa vel skrevne Stempel-anordning, at han hurtig kan sige mig, hvad Stykke Papir jeg skal købe til den eller den Forretning; thi endnu er der stor Tvivl hos de berømteste Advocater, saasnart Taler er om et Documents Udstedelse i en eller anden Retning — der er naturligviis visse Arter, som Vedkommende kjende paa Fingrene. Jeg vil fremdeles spørge Enhversomhelst, der ellers har Sympathi for denne Stempel-anordning, om han finder det rimeligt, at dersom jeg tager ud paa Landet og kober 1000 Rd. Hvede af det ærede Medlem, som sidder her i Nærheden, saa skulle vi affatte Slutseddel og derfor betale $\frac{2}{3}$ pCt. af Værdien, og sælger jeg igjen imorgen, saa skal det Samme skee. Følgen heraf er naturligviis den, at man meget let kommer til at begaae en Lovovertrædelse, kommer til at overtræde, hvad der staaer i Stempel-anordningen. Jeg vil ogsaa spørge det ærede Medlem, hvad Rimelighed han finder i den Bestemmelse i denne velskrevne Anordning, at 2den Klasses Papir skal bruges til de saakaldte Indenbyesverler, men derimod 3die Klasses Papir til de saakaldte Udenbyesverler; hvorfor skulle de i det Tilfælde ulykkelige Kjøbslæder betale en langt høiere Afgift af deres Verler, end det favoriserede Land behøver at yde for sin Verelomsætning? Jeg vil endvidere spørge, hvad Rimelighed der er i, at de Verler, der omsættes her paa Børsen og komme fra Udlandet, aldeles intet Stempel have. Er der nogen Rimelighed i at vedligeholde en Lov, som medfører — ja, hvad skal jeg angive — at $\frac{1}{10}$ af de Verler, der trækkes paa Udlandet, ikke skrives paa Stempelpapir, fordi det er en saa stor Byrde, at det vilde virke meget hemmende paa Omsætningen? Naar Loven derimod tog en ringe og rimelig Afgift, saa blev den respec- teret og Statskassen fik Penge. Saaledes er denne Anordning heelt igjennem mere eller mindre urimelig og bliver, som sagt, i mange Tilfælde ikke respec- teret, og i mangfoldige Tilfælde hviler den ulige bebyrdende paa Omsætningen; det er altid de daglige Omsætninger, som den rammer, og derfor hindrer den mang- gen Omsætning. Men Stempelafgiften er nu

engang en Afgift, som i de senere Aar har medført en meget betydelig Indtægt; jo større Indtægten bliver, desmere betænker man sig paa at forandre Afgiften, uagtet Stempel- lovgivningen meer end mange andre lignende finantistelle Love trænger til en Reform; imid- lertid er jeg overbevist om, at den vil blive underkastet en saadan, om ikke i denne Session, saa dog i en af de forstkommende Sessioner.

Indenrigsministeren: Det eneste Punkt, hvori jeg kan være enig med den ærede Forslagsstiller, er i hans Tvivl om Rigtigheden af den Beregning med Hensyn til Tabet Stør- relse, som blev opstillet af den ærede Rigs- dagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen); jeg troer, at den ærede Forslags- stiller har Ret i den Formening, at Tabet i Indtægt vil blive ikke saa lidt større end 20,000 Rd. Forøvrigt maa jeg gjentage, hvad jeg tidligere har erklæret, at jeg anseer det for aldeles urigtigt at ville gjennemføre denne en- kelte Forandring i Stempelpapirs-Forordnin- gen; det er Noget, hvortil Regjeringen ikke paa nogen Maade kan slutte sig. Det kommer her slet ikke væsentlig an paa, om Tabet er 20,000 Rd., 40,000 eller 10,000 Rd. Spørgs- maalet er, om der er tvingende Grunde, som ret- færdiggjøre netop denne Forandring; men jeg tør paastaae, at ligesaa gode, ja meget bedre Grunde lade sig anføre for mangfoldige andre enkelte Forandringer i Stempelpapirslovgiv- ningen, som denne eller hiin Rigsdagsmand kunde ville indbringe.

Ved det af mig tidligere Anførte om en tilfattet Revision af Stempelpapirslovgivningen har jeg ingenlunde stillet i Udset — det ligger overhovedet ikke i min Natur at stille store Ting i Udset — nogen gennemgaaende Om- dannelselse af Stempelbeskatningen; jeg hører til dem, der mene, at man skal være meget varsom, og deri troer jeg ogsaa, at Thinget i Grunden er enig med mig, med Hensyn til Skattelove, som indbringe saa betydelige Ind- tægter som denne; men, jeg gjentager, at det er min Overbeviisning, at der er flere, ingen- lunde uvigtige Punkter i Stempel- lovgivningen, som fortjene en samvittighedsfuld og nøiagtig